

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100041
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9512100041.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci obžalovaného JUDr. B. D. a spol., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 22. apríla 2013, sp. zn. PK-2T 9/2012 na verejnom zasadnutí 24. februára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 22. apríla 2013, sp. zn. PK-2T 9/2012 boli obžalovaní JUDr. B. D., K. C., B. L. a B. A. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/2 Gv 137/11-88 z 29. marca 2012 (ďalej len prokurátor) pre skutky obžalobou kvalifikované u JUDr. B. D. v bode I/ ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., u K. C. v bode II/ ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., u B. L. a B. A. v bode II/ ako pomoc k prečinu podplácania podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktoré mali spáchať tak,

ž e

I. obv. JUDr. B. D. ako prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, vykonávajúci dozor nad zákonnosťou vyšetrovania v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre Trenčín, sp. zn. 2 Pv 753/06, týkajúcej sa obvinených A. A., nar. XY, bytom I. a K. C., nar. XY, bytom I., trestne stíhaných pre zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v úmysle zabezpečiť obvineným neoprávnený prospech, v rozpore so svojimi povinnosťami prokurátora vyplývajúcimi z ustanovení § 26 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, i/, k/, l/ zákona č. 154/2001 o prokurátoroch a právnych čakateloch

prokuratúry v znení neskorších predpisov, na nestotožnenom mieste v Trenčíne v období od mesiaca október 2008 až do 13. januára 2010 prevzal od obv. K. C. prostredníctvom obvinených B. L. a B. A. peňažný úplatok vo výške najmenej 150.000 Sk (4979,09 €), aby viedol a ovplyvňoval konanie o dohode o vine a treste v prospech obvinených A. A. a K. C. v snahe nedôvodne zmierniť právnu kvalifikáciu ich konania a znížiť výšku spôsobenej škody, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky, pričom obv. JUDr. D. takto aj konal,

II. obv. K. C. prostredníctvom obvinených B. L. a B. A. v presne nezistenom čase v období od októbra 2008 do 13. januára 2010 na nestotožnenom mieste v Trenčíne odovzdal obv. JUDr. B. D., prokurátorovi Okresnej prokuratúry Trenčín, peňažný úplatok vo výške najmenej 150.000 Sk (4979,09 €) za to, že v rámci svojej právomoci ovplyvní konanie v dohode o vine a treste vedenej na Okresnej prokuratúre Trenčín, sp. zn. 2 Pv 753/06, proti obvineným A. A. a K. C., trestne stíhaným pre zločin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., v prospech obvinených tak, že dôjde k zmierneniu právnej kvalifikácie a zníženiu výšky spôsobenej škody, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor.

V písomnom odôvodnení odvolania v podstate uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný, predčasný a vydaný na základe dôkazov, ktoré neboli vyhodnotené správne. Podľa jeho názoru práve obsah telefonických rozhovorov medzi obžalovanými, týchto usvedčuje zo spáchania skutku spôsobom uvedeným v bode I. podanej obžaloby a v tejto súvislosti upriamil pozornosť na svoju záverečnú reč na hlavnom pojednávaní, v ktorej poukázal na najdôležitejšie a ťažiskové telefonické rozhovory.

Následne poukázal aj na rozpor v odôvodnení napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd obsah vykonaného dokazovania opísal spôsobom vylučujúcim existenciu akéhokoľvek dôkazu podporujúceho podanú obžalobu. Pritom však konštatoval existenciu podozrenia, že obžalovaní spáchali predmetné trestné činy so záverom, že výsledky vykonaného dokazovania nie sú jednoznačné a neexistuje ucelená reťaz priamych a nepriamych dôkazov, na podklade ktorej možno vyvodiť bezpečný záver, že sa stali skutky, ktoré sú predmetom trestného stíhania.

Napokon namietol aj odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré sa viac - menej týka len skutku v bode I. a z tohto dôvodu nie sú známe úvahy súdu prvého stupňa, ktorými sa riadil pri hodnotení dôkazov vo vzťahu ku skutku v bode II. a v tomto smere je preto rozhodnutie súdu nepreskúmateľné.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd na podklade podaného odvolania preskúmal v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti v uvedenom rozsahu, najvyšší súd zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto správne vyhodnotil jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa prvostupňový súd riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a s týmito sa najvyšší súd stotožnil a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

Preto správne a v súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd, keď všetkých obžalovaných spod obžaloby prokurátora postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil.

K odvolacím námietkam prokurátora je potrebné uviesť nasledovné.

Zo žiadneho z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno vyvodit' jednoznačný záver o tom, že sa vôbec skutky stali.

Skutočnosti významné pre trestné konanie (§ 119 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.) vedúce k takémuto záveru nevyplyvajú ani z výpovedí obžalovaných či svedkov a ani zo žiadneho z vyhotovených zvukových záznamov alebo listinných dôkazov.

K vyhotoveným zvukovým záznamom najvyšší súd považuje za potrebné navyše uviesť nasledovné.

Niet najmenších pochybností o tom, že tieto neboli vyhotovené v posudzovanej veci, v ktorej trestné stíhanie začalo 16. júna 2011 pod sp. zn. ČVS: PPZ-97/BPK-Z-2011 a obvinenie bolo menovaným vznesené 22. septembra 2011. Príkazy sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky však boli vydané v inej trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: PPZ-58/BPK-Z-2009 a v nej boli vyhotovené aj predmetné záznamy, na ktoré prokurátor poukázal v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu z 08. decembra, 09. decembra 2009 a 21. januára 2010. Z obsahu vyšetrovacieho spisu tejto spisovej značky, ktorý si najvyšší súd vyžiadal, zistil, že vyšetrovateľ uznesením z 22. júla 2010, právoplatným 22. septembra 2010, sp. zn. ČVS: PPZ - 58/BPK - Z -2009, ktoré najvyšší súd na verejnom zasadnutí oboznámil, postupom podľa § 215 ods. 1, písm. a/, ods. 4 Tr. por. trestné stíhanie vo veci zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ a prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktoré mali byť spáchané na tom skutkovom základe, že

1. doposiaľ presne neustálená osoba, vystupujúca ako prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, v presne nezistenom čase od mesiaca október roku 2008, na nezistenom mieste, v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu a v rozpore s povinnosťami prokurátora uvedenými v § 26 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. i/, písm. l/ zákona o prokurátoroch a právnych čakat'och č. 154/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov v súvislosti s výkonom dozoru v trestných veciach vedených na Okresnom riaditeľstve PZ Trenčín pod sp. zn. ČVS: ORP- 1063/OEK-TN-2005, ČVS: ORP-670/3-OSV-TN-2007, ČVS: ORP-254/DO-TN-2005 a na Okresnej prokuratúre v Trenčíne pod sp. zn. 2Pv 753/06, ako aj v iných trestných veciach, si dala sľúbiť úplatok, a to finančnú hotovosť v presne nezistenej výške, od neustálených osôb za to, že z titulu svojho postavenia ovplyvní, prípadne zabezpečí ovplyvnenie priebehu a výsledok trestných konaní v prospech obvinených a podozrivých osôb, pričom prísl'ub úplatku naďalej trvá,

2. dosiaľ presne neustálená osoba, od mesiaca október roku 2008, na presne nezistenom mieste, sľúbila a naďalej sľubuje úplatok, a to finančnú hotovosť v presne nezistenej výške, doposiaľ presne neustálenej osobe, vystupujúcej ako prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín za to, že z titulu svojho postavenia ovplyvní, prípadne zabezpečí ovplyvnenie priebehu a výsledok v prospech obvinených a podozrivých osôb v trestných veciach vedených na Okresnom riaditeľstve PZ Trenčín pod sp. zn.: ČVS: ORP-1063/OEK-TN-2005, ČVS: ORP-670/3-OSV-TN-2007, ČVS: ORP-254/DO-TN-2005 a na Okresnej prokuratúre v Trenčíne pod sp. zn. 2Pv 753/06, ako aj v iných trestných veciach

zastavil, pretože je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. V odôvodnení tohto uznesenia poukázal na to, že na základe príkazu sudcu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica boli nasadené inštitúty podľa § 115 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. v zmysle V. hlavy Trestného poriadku, ktoré boli nasadené na obdobie od 11. mája 2009 do 11. júla 2009, následne bolo požiadané o ich predĺženie, pričom bolo vyhovené a obdobie bolo predĺžené od 11. júla

2009 do 10. septembra 2009, opätovne bolo dňa 08. septembra 2009 požiadané o ďalšie predĺženie nasadenia ITP, ale tomu už sudca špecializovaného trestného súdu nevyhovel. Dňa 04. novembra 2009 na základe opätovného zisteného skutkového stavu, vyšetrovateľ požiadala o vydanie príkazu na nasadenie inštitútov podľa § 115 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. v zmysle V. hlavy Trestného poriadku, pričom bolo vyhovené a boli vydané príkazy na nasadenie v období od 11. novembra 2009 do 31. januára 2010, následne bolo požiadané o ich predĺženie, pričom bolo vyhovené na obdobie od 31. januára 2010 do 31. marca 2010.

Inštitúty podľa § 115 Tr. por. boli pravidelne vyhodnocované pracovníkmi operatívneho oddelenia Prezídia Policajného zboru, Odboru boja proti korupcii - Západ, ale neboli zistené skutočnosti, ktoré by potvrdili dôvody, na základe ktorých bolo začaté trestné stíhanie. I napriek tomu, že v rámci vyšetrovania boli nasadené tieto prostriedky, protiprávne konanie nebolo potvrdené a žiadnymi inými dôkaznými prostriedkami nebolo možné preukázať spáchanie prečinu, prípadne zločinu, pre ktoré bolo trestné stíhanie začaté.

Podľa § 114 ods. 8 Tr. por. ak sa pri vyhotovovaní obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov nezistili skutočnosti významné pre trestné konanie, orgán činný v trestnom konaní alebo príslušný útvar Policajného zboru musí získaný záznam predpísaným spôsobom bez meškania zničiť.

Napriek uvedenému ustanoveniu Trestného poriadku a skutočnosti, že trestné stíhanie v trestnej veci sp. zn. ČVS: PPZ-58/BPK-Z-2009 bolo uznesením vyšetrovateľa z 22. júla 2010, právoplatným 22. septembra 2010 zastavené, získané záznamy neboli predpísaným spôsobom zničené, ale práve naopak, v rozpore so zákonom boli použité v neskoršej trestnej veci sp. zn. ČVS: PPZ-97/BPK-Z-2011, v ktorej trestné stíhanie bolo začaté 16. júna 2011 a obvinenie bolo vznesené 22. septembra 2011.

Na podklade týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že zvukové záznamy a ich prepisy vyhotovené v predchádzajúcej trestnej veci, v ktorej trestné stíhanie bolo právoplatne zastavené a ktoré mali byť bez meškania zničené a preto sa v spise nemali ani nachádzať, boli v posudzovanej veci použité nezákonne.

Zodpovedá síce stavu veci, že po vydaní citovaného uznesenia vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania, boli v posudzovanej veci vyhotovené aj iné odposluchy, avšak ani týmito žiadne relevantné skutočnosti pre trestné konanie zistené neboli a z utajovanej prílohy najvyšší súd nezistil príkaz ani súhlas príslušného sudcu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ktorý bol vykonaný 04. januára 2011.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd uvádza, že odôvodnenia vydaných príkazov sudcov pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. a súhlasu sudcu pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu podľa § 4 ods. 1, § 4a ods. 1 písm. b/ s poukazom na § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno - technických prostriedkov (o ochrane pred odpočúvaním) nezodpovedajú ani požiadavke proporcionality (absencia vysvetľujúcej argumentácie, že sledovaný cieľ nebolo možné dosiahnuť miernejšími prostriedkami a preto bolo potrebné prikrčiť k zásahu do súkromia, prípadne aké miernejšie prostriedky nevedli k dosiahnutiu cieľa) a súhlasy sudcov Krajského súdu v Nitre vydané podľa § 36 zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, podľa § 4 zák. č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno - technických prostriedkov (o ochrane pred odpočúvaním) neobsahujú žiadne odôvodnenia a to napriek viacerým nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 274/05, III. ÚS 80/08, I. ÚS 114/2012), z ktorých vyplýva, že vydanie súhlasu či príkazu na odpočúvanie si vyžaduje relevantnú konkrétnu vysvetľujúcu argumentáciu, akými skutočnosťami boli naplnené zákonom ustanovené podmienky na tento zásah do práva na súkromie bez ohľadu na to, či boli vydané na základe Trestného poriadku alebo na základe Zákona o ochrane pred odpočúvaním. Bez takéhoto odôvodnenia opierajúceho sa o konkrétne skutočnosti je súhlas či príkaz spravidla nepreskúmateľný.

K odvolacej námietke prokurátora najvyšší súd tiež uvádza, že zo znenia skutkových viet obidvoch bodov napadnutého rozsudku je zrejmé, že tieto skutky na seba nadväzujú a spolu súvisia a preto je logický aj záver, že odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa prvého skutku, má vplyv a vzťahuje sa aj na druhý skutok tohto rozsudku. Navyše je potrebné poukázať aj na tú časť jeho odôvodnenia, v ktorom sa uvádza, že z vyhotovených záznamov nevyplýva, že obžalovaný JUDr. B. D. od niektorého zo spoluobžalovaných alebo inej osoby prevzal na konkrétnom mieste, v konkrétnom čase úplatok vo výške 150.000 Sk, teda kedy sa skutok presne stal, koľko peňazí mal obžalovaný prevziať, kto konkrétny mu ich mal odovzdať a v akej mene. Napokon najvyšší súd na záver uvádza aj to, že prvostupňový súd správne a v súlade so stavom veci konštatoval, že výsledky vykonaného dokazovania pred súdom nevyznievajú jednoznačne, pretože Trestný poriadok v prípade postupu podľa § 285 písm. a/ Tr. por. výslovne vyžaduje, aby súd nemohol urobiť jednoznačný záver, že sa vôbec stal skutok, ktorý je uvedený v obžalobe.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.